

на Полтавщині куточок, «україннішого» за який немає в Україні. Так писала Леся Українка про наш Гадяцький край, де вона побувала 11 разів. У гості до письменниці, в Зелений Гай, приїздили такі відомі люди, як М. Лисенко, О. Кобилянська, П. Мирний, Гнат Хоткевич та ін.

У Гадячі, молодий та енергійний М. Драгоманов, ще під час свого першого приїзду з університету у 1859 році, задумав пробудити громадське життя. Його не залишала ідея заснування в рідному місті бібліотеки. І в 1861 році, з ініціативи письменників І. Білика (брата П. Мирного), братів Метлинських та М. Драгоманова, було засновано громадську народну бібліотеку.

Містилася вона на приватній квартирі одного з її фундаторів – лікаря Черниша. На кошти, виручені від благодійних вистав, для бібліотеки було закуплено книги, в тому числі твори М. Гоголя, О. Пушкіна. Українською мовою у книгозбірні був лише Шевченків «Кобзар». Із періодичних видань на той час вона одержувала часописи: «Русский вестник», «Современник», «Отечественные записки», «Вестник Европы», «Северный вестник», «Исторический вестник», «Русская мысль», «Полярная звезда», «Мысль» тощо.

У 1886 році фонд бібліотеки включав 2 988 творів друку, із них 1 843 – періодичні видання. В забороненому відділі знаходилося 640 книг.

Зберігся цікавий архівний документ – «Звіт, складений бібліотекарем М.О. Немировим», що був розглянутий і затверджений на засіданні Ради бібліотеки 5 березня 1888 року. Він відкриває одну із сторінок історії Гадяцької бібліотеки більш як столітньої давності.

До 1917 року книжковий фонд бібліотеки складав 8 тис. примірників, читачів налічувалося 200 осіб. У 1918 році на основі цього фонду створено повітову бібліотеку. Її взято на утримання держави, виділено спеціальне приміщення, з 1918 по 1941 рік обсяг книжкового фонду досяг 45 тис. томів, а кількість читачів зросла до 2 тис. осіб.

У період окупації Гадяча фашистськими загарбниками приміщення бібліотеки було використано під конюшню. Книги викидалися на вулицю. Очевидці згадували: «В 1941 році я з болем у серці дивилася, як фашистські звірі кидали в осінню грязь скарбницю бібліотеки – книги, які були для нас святиною і гордістю».

Німецькі окупанти знищили 12 тис. прим. книг. Приміщення бібліотеки було зіпсовано. Але завдяки піклуванню держави, буквально з перших днів після визволення Гадяча, бібліотека почала працювати. За ініціативою новопризначеного завідувача бібліотеки М. Рубана (вересень 1943 року) книги, сховані працівниками бібліотеки та жителями міста, зносяться до книгозбірні.

З 1946 по 1970 рік на посаді завідувача районної бібліотеки працює Г. Тулюпа, учасник війни.

У 1948 році бібліотечі присвоєно ім'я Лесі Українки. Створюється куточок української поетеси. Для цього придбано бюст письменниці, з Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка одержано 23 фотокопії портретів та рукописів, що стосуються періоду перебування Лесі Українки в Гадячі. Сьогодні багатий матеріал про життя і творчість письменниці зібрано в краєзнавчому куточку книгозбірні.

До централізації

штат бібліотеки налічував 7 спеціалістів. З початком централізації (листопад 1978 р.) чисельність фахівців з вищою та середньою спеціальною освітою складала 22 особи. Бібліотека з приміщення районного будинку культури переїхала у новозбудоване приміщення, де знаходиться і сьогодні.

Із змінами, що відбуваються в житті країни, змінюється і роль бібліотеки. Наразі Центральна районна бібліотека ім. Лесі Українки – це інформаційний та методичний центр для книгозбірень району. Вона обслуговує близько 5 тис. користувачів, до послуг яких фонд, що налічує понад 56 тис. документів, зокрема велику кількість газет та журналів.

Труднощі в роботі, викликані економічною кризою, успішно долаються колективом ЦРБ, яку ось уже близько 20 років очолює відданий бібліотечній справі фахівець Л. Назимко. Майже всі працівники книгозбірні мають вищу спеціальну освіту і великий досвід роботи. Стараннями провідних методистів Н. Безуглої та В. Руденко спрямовується і надається допомога 37 сільським бібліотекам-філіям. Великий обсяг роботи з формування, зберігання та списання книжкового фонду здійснюють завідувачка відділу комплектування і обробки літератури Т. Заруднюк разом із працівниками цього підрозділу Л. Кузнецовою, В. Семенець та Н. Рябініною.

Значну допомогу користувачам в одержанні різноманітної інформації, у підборі літератури для написання рефератів, курсових, контрольних надають бібліографи К. Коробка та К. Коза.

Професійно обслуговують читачів працівники відділу обслуговування, який очолює завідувачка О. Мацковська. Провідні бібліотекарі відділу О. Красюк та Г. Виноградова – майстри своєї справи, які завжди задовольняють запити користувачів, проводять різноманітні, змістовні масові заходи. Цікаво організовують роботу з юнацтвом, постійно підтримують тісні зв'язки зі школами міста О. Красюк, молодий працівник І. Мусієнко.

Користуються повагою й авторитетом у читачів і колег працівники читального залу К. Кувшинова та Н. Єщенко. К. Кувшинова вже понад десять років є президентом інтелектуального клубу «Пальміра», який діє при бібліотечі.

З великою відповідальністю до роботи ставиться справжній фахівець своєї справи К. Кулик, котра працює у відділі платних послуг.

Розуміючи велику роль бібліотеки у суспільному житті м. Гадяча, значну допомогу їй надає місцева влада. У книгозбірні зроблено капітальний ремонт приміщення, для неї придбано комп'ютер, два сервоски.

У вересні цього року Гадяцькій центральній районній бібліотечі ім. Лесі Українки виповнилося 145 років. Це одна із найстаріших книгозбірень країни. Колектив установи повний сил і енергії й надалі докладатиме всіх зусиль для підвищення якості обслуговування та інформаційного забезпечення користувачів, впроваджуючи нові форми і методи роботи.